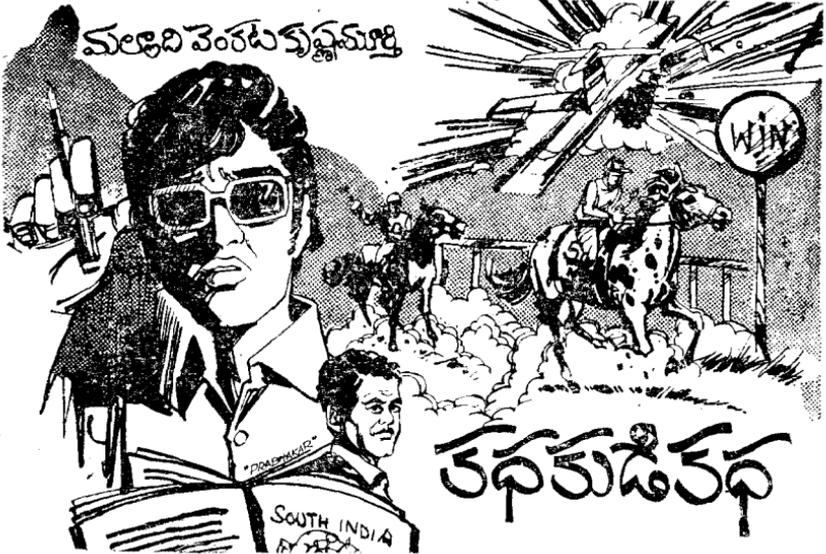

మలకవి వెంట కృష్ణమూర్తి

కథకుడికథ

అయిదు రూపాయలు పోతే పోయింది.

వస్తే లక్షలు రావచ్చు అనే ఆశే లక్షల మందిని చేసులవైపు దాడు తీయిస్తుంది. మనిషి బ్రతికేది ఆశవల్లే అనడానికి ఇదో చక్కని నిదర్శనం.

హాయిగా బ్రతకడానికి సరిపడ జీతం వచ్చే వుద్యోగం వున్నా, నాకు ఆ జీతం ఎందుకో తృప్తి ఇవ్వలేదు. అందుకే తేలికగా డబ్బు సంపాదించలిగే మార్గాన్ని అన్వేషించాను. హైదరాబాద్ లాంటి నగరంలో, ముఖ్యంగా సెప్టెంబర్ నెలలో కనబడే మార్గం నాలాంటి వాళ్ళకి ఒకటి తారసపడుతుంది.

అదే మలక్ పేట. అక్కడ జరిగే గుర్రపుండాలాట. దేముడు మనిషికి సంతోషం, కోపం, దుఃఖంలాంటి గుణాలెలా పెట్టాడో, అలాగే 'ఆశ, కోరిక' కూడా పెట్టాడు. డబ్బు వస్తుందనే ఆశతో

మలక్ పేటలోని రేస్ కోర్స్ కి వెళ్ళే దురదృష్టవంతులలో నేనొకణ్ణి.

అక్కడికి వెళ్ళకపోతే మాత్రం, బయటవుంటే ఆదివారాలు ఆ మాత్రం ఖర్చు చేయకుండా వుంటానా అనేమానసిక మయిన ఓదార్పుతో అక్కడికి వెళ్ళే వాళ్ళలో నేను కూడా వుంటాను. అలాగే ఆదివారం వెళ్లాను.

రేస్ కోర్స్ లో, ఫస్ట్ ఎన్ క్లజ్ లో నిలబడి వున్న సంతోషాని చూసి దిగ్భ్రమ చెందాను. సంతోషాని నాలాగా డబ్బు పిచ్చి వుందని తెలియదు నాకు. దగ్గరకి వెళ్ళి పలకరిస్తే నవ్వాడు మెత్తగా.

"మీరు వస్తూంటారా?" అడిగాడు.

అవునన్నట్లుగా తల వూపాను. ఇంకా ఆ కొత్త వాతావరణానికి, కోలాహలానికి అలవాటుపడని సంతోష దెరుకుచూపులని బట్టి పసికట్టాను, సంతోష అక్కడికి

రావటం అదే మొదటిసారిని.

నా వూహ నిజమే.

“ఇదే మొదటిసారి సారీ, సరదాగా చూద్దామని వచ్చాను” కొద్దిగా పుత్రా హంగా చెప్పాడు.

“కాంటినేషన్ ఏమిటి?” అడిగాను.

“అంటే?” అర్థంకాలేదు సంతోషికి.

“జాక్ పాట్ టిక్కెట్ కొన్నారా?”

“ఒకటి కొన్నాను సరదాగా.”

“నెంబర్లు చెప్పండి”

జేబులు తడిమి, పంచ్ చేసిన కార్డు తీసి చూపించాడు. నేను అంతకుముందు రాత్రి కష్టపడి, రేసులో పరిగెత్తే గుర్రాల బరువు, వయసు మొదలయిన వివరాలతో తయారు చేసిన కాంటినేషన్ కాదని ఫోర్ట్ లెగ్ లో తేడా వుంది.

“ఎవరు చెప్పారీనంబర్లు?” అడిగాను టిక్కెట్ తిరిగి ఇచ్చేసి.

“నోటికి వచ్చింది చెప్పాను ఎలా గై నా అయిదు రూపాయలు పోయేవేగా” నవ్వాడు.

“మరయితే దేనికి వచ్చినట్లు? ఇక్కడికి జాక్ పాట్ టిక్కెట్ కొని వచ్చే ప్రతీ వ్యక్తికీ, జాక్ పాట్ తనకే లభిస్తుందనే ఆశ కొంచమయినా వుంటుంది వుండాలి నిజానికి.”

“మెటీరియల్ కోసం వచ్చాను. డబ్బు సంపాదించాలని కాదు.”

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది నాకు. సంతోష్ కథలు వ్రాస్తూంటాడని. ఓసారి బైండ్ చేసిన తన కథల కట్టింగ్స్ నాకిచ్చాడు చదవమని. ఓపికలేక ఇంటివాళ్ళమ్మాయికి ఇచ్చాను చదువుతానంటే

చోటీ

“కథకు ప్లాట్ వెదకడానికి వచ్చారా? జాగ్రత్తగా ఇతరుల సంభాషణ వింటే మీకు తప్పకుండా మంచికదే తడుతుంది”.

“ప్లాట్ సిద్ధంగానే వుంది ఈ రేసుల

“ఎవరికిచ్చావ్?” అని గట్టించాడు రాయుడు.

“రామారావుకి” అంది రాధ

“ఎన్నాళ్ళయింది?”

“అప్పుడే ఏడాదవుతుంది.”

“ఇంతవరకూ నాకెందుకుచెప్పలేదూ?”

“తిడతావని.”

“ఓహో! అయితే నీ యిష్టమొచ్చినట్లు ఇచ్చేయడమేనా? బుద్ధిలేదూ?”

“రామారావు చాలా మంచివాడు!”

“అయితే—అడిగి పుచ్చేసుకో—ఇంకెవరికీ యివ్వక!”

“అడిగితే బాగుండదు—ఇవ్వడు!”

“నా కదంతా తెలియదు. రేపిపాటికి అడిగి తీసేసుకోవాలి” అని అరిచాడు రాయుడు

రాయుడు—రాధ. తండ్రి కూతుళ్ళు. మరా యిచ్చేసినది—రాధమ్మగారి మనసు అనీ కథ!

—ముద్దా రమేష్.

గురించి నాకేమీ తెలియదు సహజత్వం కోసం, కొన్ని విషయాలు తెల్పుకోవాలని వచ్చాను” చెప్పాడు సంతోష్.

“మెడీరియల్ కోసం ఇంత దూరం వచ్చారా?” అడిగాను నవ్వి చెప్పాడు.

“కథంతా ఇక్కడే జరుగుతుంది. మీరు టైప్ రైటర్స్ లేకుండా ఎలా మీ టైప్ ఇన్ స్టిట్యూట్ ని నడవలేరో, అలానే నేను కూడా మెడీరియల్ లేకుండా కథ వ్రాయ లేను.”

“కేరీ ఫార్వర్డ్ అయింది ఎవరి అదృష్టం ఎలా వుంటుందో ఈసారి.”

“అంటే?” అడిగాడు.

“నిన్న జరిగిన రేస్ లో ఎవరూ జాక్ పాట్ ని సాల్వ్ చేయలేక పోయారు నిన్న వచ్చిన కితక్షనంతా ఈ రోజు ఎవరు జాక్ పాట్ సాల్వ్ చేస్తారో వాళ్ళకి లభిస్తుంది. నిన్నటి కలెక్షన్ లజ్జతోంట్లై ఆరువేల రూపాయలుకాక, ఇవాల్లి చాని కన్నా ఎక్కువ వుంటుంది”

మొదటి రేసు మొదలయింది.

మాటల్లో మొదటి రేస్ జాక్ పాట్ లో కలవరని చెప్పాను.

“చూసారా తెలియక ఇది రాసివుంటే పారకులు విమర్శిస్తారు ఇలాంటివి తెల్పుకోవాలనే వచ్చాను”

జాక్ పాట్ తనలా ట్రిబిల్ ఈవెంట్ ఫోర్ కేస్ట్, విన్, ఫ్లైస్ మొదలయిన బెట్స్ గురించి వివరిస్తే, శ్రద్ధగా కొన్ని పాయింట్స్ తనతో తెచ్చుకున్న నోట్ బుక్ లో వ్రాసుకున్నాడు సంతోష్ ఫిబో ఫినిష్, నెక్, గుర్రం ఖరీదు, మెంబర్స్ ఎంక్లోజర్, ఇంకా చాలా వివరాలు వ్రాసు

కున్నాడు. కొద్దిగా నవ్వాచ్చింది నాకు సంతోష్ విద్యార్థిలా అలా వ్రాసుకుంటే.

రేస్ కోర్స్ లోని వాళ్ళంతా తమ అదృష్టం ఎలా వుంటుందా అని ఆత్మతగా ఎదురుచూస్తూంటే, నా ప్రక్కన కూర్చున్న సంతోష్ మాత్రం తీరికగా సిగరెట్ త్రాగుతూ, రేస్ చూసే వాళ్ళని పరికిస్తున్నాడు.

తనకి పనికి వచ్చే సాత్రల కోసమేమో అదే నిజమయితే, ప్రతీరచయితా ఓ దొంగ కింద జమ ఎవరినో చూసి, వాళ్ళని గురించి తనివ్వం వచ్చినట్లు వూహించి, వాళ్ళని కాగితం మీద అనేక రకాలుగా మార్చివ్రాసి ఒకోసారి వాళ్ళని చంపేసి

మొదటి రేసు ముగిసింది. సంతోష్ తన నోట్ పుస్తకంలో మరికొస్త ఏదో వ్రాసు కున్నాడు

“మొదటి లెగ్ సాల్వ్ అయింది. దేముడి దయవల్ల మిగతా నాలుగు రెగ్స్ కూడా సాల్వ్ అయితే బావుణ్ణు” అన్నాను. డ్రిల్ మొదలయింది నాలో నా జేబులో అరవై రూపాయలు విలువ చేసే పన్నెండు జాక్ పాట్ టీక్కెట్స్ వున్నాయి

రెండో రేసు మొదలయేముందు సంతోష్ తను వ్రాయబోయే కథ టూకీగా చెప్పాడు

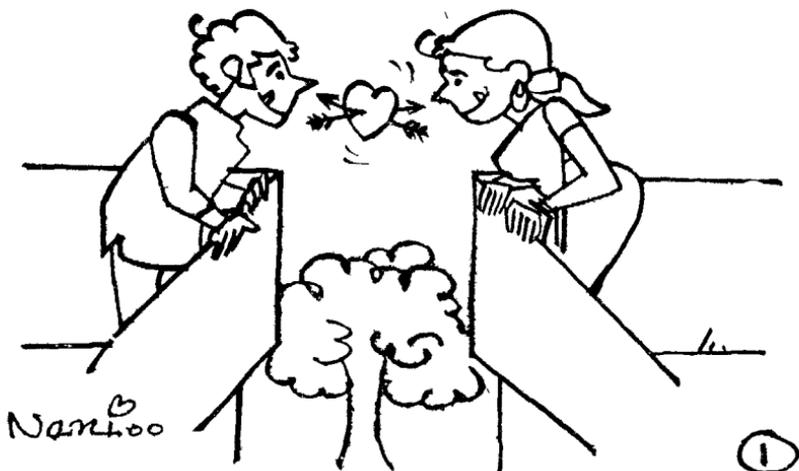
“ఎలా వుంది?” అడిగాడు కథ పూర్తయ్యాక,

“బావుంది ముగింపు ఆ విధంగా వుంటుందనుకోలేదా” చెప్పాను

సంతోష్ కళ్లు కొద్దిగా మిలమిలా మెరిసాయి

“నిజంగా ముగింపు ఆ విధంగా

ఓ ప్రేమకథ -

వుంటుందనుకోలేదు?" అడిగాడు:

"అనుకోలేదు, ఏ?"

"అయితే కథ సక్సెస్ ముగింపు అనుకోవీ విధంగా వుంటే అది మంచి కథ కింద లెక్క. ఓ. హెన్రీ పద్ధతి అది."

"ఓ. హెన్రీ?" అడిగాను.

"ఓ. హెన్రీ కొన్నివందల కథలు వ్రాసాడు ఇంగ్లీష్ లో. ఓ. హెన్రీ కథలు వూహకందకుండా, ఆశ్చర్యం కలిగించే మలుపుతో ముగుస్తాయి 'మేగెన్ గిప్ట్' అనే కథ చెప్తాను వినండి ఉదాహరణకి."

రెండో రేసు మొదలయింది. సంతోష్ కథ చెప్పి అడిగాడు. "ఎలావుంది ఇది?"

"సారీ. అంతా వినలేదు. సెకండ్ లెగ్ కూడా సాల్వ్ అయింది. 'ట్యుంటీత్ సెంచురీ'నే ముందర వచ్చింది నేనను కున్నట్లుగా."

సంతోష్ మొహం కొద్దిగా కోపంగా

ముడుచుకుంది. "ఓ గొప్ప హెన్రీ కథ మిస్ అయ్యారు" అన్నాడు.

"జాక్ పాట్ వస్తే ఏంచేస్తారు?" అడిగాను మూడో రేసు మొదలయే ముందు.

"రాదు."

"మీ కథలో రాదనుకోండి. కానీ నిజంగా వస్తే మీకు?"

"రేపు మధ్యాహ్నం ౯:45 గంటం పావుకి వెళ్ళే విమానంలో బాంబే వెళ్తాను వెంటనే కేవలం విమానంలో జరిగే కథకి ఓ మంచి స్లాట్ వుంది నా దగ్గర. బాంబేలాంటి పురాతనమయిన నగరంలో జరిగే కథకి కూడా నా దగ్గర మంచి స్లాట్ వుంది. చాలా రోజులనుంచి బాంబే చూడాలని కూడా వుంది. సరదాగా ఓ నాలుగయిదులు రోజులక్కడ అక్కయ్య దగ్గర వుండి, బాంబే దగ్గరలోనే వున్న పురాతనమయిన కేవ్స్ చూసి, కొన్ని

పాయింట్స్ నోట్ చేసుకుని వచ్చేస్తాను.”

“మిగతా డబ్బుతో?”

“అలోచించాలి.”

రేస్ కోర్స్ లో పరిచయమయిన అనేక మందిని అడిగాను జాక్ పాట్ తగిలితే, ఆ డబ్బుతో ఏంచేస్తారని? కేవలం పది పేజీల కథ వ్రాయడం కోసం విమానం ఎక్కుతానని, బాంబే వెళ్తాననీ ఇంతదాకా సమాధానం చెప్పలేదు నాకు, ఎవరూ. నేను విన్న అనేక వందల సమాధానా లన్నిటికన్నా సంతోష చెప్పిన జవాబు వింతగా వుంది నాకు.

“కాసేపు అలా తిరిగి వస్తాను.” అన్నాడు సంతోష మూడో రేస్ అయ్యాక లేచి.

నేను ‘బాఫూస్ గిఫ్ట్’ ముందు వస్తుందా? లేక ‘జోకర్’ ముందు వస్తుందా అన్న

మీమాంసలో వున్నాను. తల వూపాను యధాలాపంగా.

అన్ని రేస్ లు అయిపోయాయి. నాకు రాలేదు జాక్ పాట్ ఈసారి కూడా. కాంటీన్ లో ఓ స్నేహితుడు కనబడి చెప్పాడు నా దగ్గరకి వచ్చి.

“జాక్ పాట్ ఇద్దరు సాల్వ్ చేసారు. ఒకొక్కరికీ లక్ష ఎనభై పేల చిల్లర వచ్చింది.” చెప్పాడతను.

“నాకు ఫ్లేస్, విన్ ల లో ఖర్చు లొచ్చాయి” చెప్పాను నిర్విప్లంగా.

“మిలై బ్రెరీ ఫ్రండ్ కి తగిలింది జాక్ పాట్. ఆయన ఎప్పుడూ కనబడలేదే రేస్ కోర్స్ లో” అడిగాడతను అకస్మాత్తుగా.

“లై బ్రెరీ మిత్రుడా?” అడిగాను చటుక్కున నేను.

“అవును, కథలూ అవీ రాస్తూంటాడు.”

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్టమైన

ఆముదము

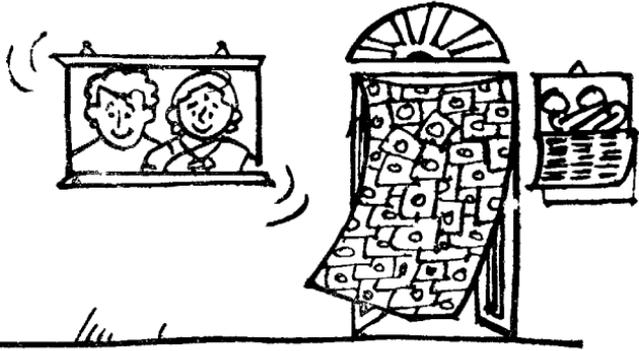
శుద్ధిచేసినది
వాసనలేనిది.

అమృతాంజన్ ఆముదము

మూడు
జాలోల
50 మి.లీ
100 మి.లీ
200 మి.లీ

OBM 3270A/3RTG

Nannu

2

“సంతోష్?”

“కరెక్ట్.”

“అరే!”

సంతోష్ సిటీ సెంట్రల్ రైబ్రరీలో
లైబ్రేరియన్ గా పనిచేస్తున్నాడు

* * *

సంతోష్ ఇరవై ఆరేళ్ళ చక్కటి
రచయిత. కథలు బాగా వ్రాస్తాడని ఇంటి
వాళ్ళమ్మాయి అనేకసార్లు మెచ్చుకొంది.

ఆ వార్త తెలిసి చాలా బాధపడ్డాను.
కావాలని రైబ్రరీనుంచి 88 కథలున్న
రెండు ఓ. హెన్రీ కథల సంపుటిలు
తెప్పించి చదివాను

సంతోష్ చెప్పింది నిజమే. మంచి
కథలు. చాలా మంచి కథలు అవి. ఆ
కథల్లో గొప్పదనం, రచయిత పాఠకుడి
వూహాకి అందకుండా, కథలని ఎదురు
చూడని విధంగా ముగించేస్తాడు.

సంతోష్ కి ఓ హెన్రీ కథలంటే
బాగా ఇష్టం. “మేగెస్ గిఫ్ట్” కథ అన్నా
“ఆఫ్టర్ ట్వంటీ ఇయర్స్” అన్న కథ
అన్నా అమిత ఇష్టం. ఇంగ్లీష్ రచయిత

ఓ. హెన్రీ అభిమాని తెలుగు రచయిత
సంతోష్.

ఓ. హెన్రీ కథలు, ఆ కథల్లోని అను
కోని ముగింపు నచ్చే సంతోష్

ఓ హెన్రీ ఈనాడు బ్రతికుంటే తన
అభిమాని సంతోష్ జీవితంలోంచి మంచి
కథ మరోటి అల్లగలిగేవాడేమో అనిపి
స్తుంది నాకు

సంతోష్ నాతో చెప్పినట్లుగానే, జాక్
పాట్ డబ్బుతో మర్నాడు బాంబేకి
బయలుదేరాడు విమానంలో. ఆ విమానం
మధ్యలో కూలిపోతుందని, తన జీవితం
అలా ముగిస్తుందనీ తెలిస్తే, సంతోష్
ఆ విమానమే కాదు. అసలు ఎప్పటికీ
విమానమే ఎక్కేవాడు కాదు.

తను మెచ్చుకునే కథల్లోని ముగింపు
లాంటిది సంతోష్ జీవితాన్ని వరించింది-
బేంక్ లో, సంతోష్ ఎకౌంట్ లో ఇప్పుడు
ఎంతో డబ్బు, ఎవరికీ వుపయోగపడకుండా.

ఓ. హెన్రీ ఒక్కసారి బ్రతికితే
ఎంత బావుండును అనిపిస్తోంది ఇప్పుడు
నాకు.
